

vil De ikke sørge for, at de faa saadanne. Saa kaldte Borgmesteren samtlige Byens Købmænd op paa Kontoret og idømte dem hver en Bøde paa 5 Kr., og der blev sagt bag efter, at det var svært, saa det hjælp. Fra den Dag kom Byens Skole i Orden, og siden den Tid har den virket til Handelsforeningens Tilfredshed. Og Købmændene, der selv have fortalt Historien, smilede deraf og sagde, at det var godt, at det var gaaet saadan. Det er altsaa muligt, at et skrappere Tilsyn med, at der virkelig bliver oprettet Læringskontrakter overalt, vilde hjælpe noget, men den egentlige Hjælp kan kun komme ved en Revision af Læringsloven.

De Bemærkninger, jeg har gjort, vil jeg sammenfatte i dette, at for saa vidt Forslaget har til Formaal at lette Adgangen til Uddannelse for Handelsstandens Medhjælperer og Læringer, vil det ikke være af nogen nævneværdig Betydning, der vil ikke ske et eneste virkelig Fremskridt til det bedre ud over den Tilstand, der allerede nu bestaar. Det eneste Sted skulde være her i København, her er det muligt, at det vil virke noget. Det andet Punkt er dette, at en virkelig radikal Bedring, saaledes som den tiltrænges, maa nødvendigvis gaa ud paa, at Undervisningstiden i Fortsættelsesskolerne ved Lov fastsættes til at skulle ligge indenfor Arbejdstiden, og det vil naturligt og lettest kunne ske, naar vi komme til en Revision af Læringsloven, noget som jeg meget vil anbefale den højtærede Indenrigsminister at tage under Overvejelse.

Lange: Jeg skal rette en Tak til den højtærede Indenrigsminister for de Udtalelser, han fremkom med. Det fremgaar tydeligt deraf, at vi to ere enige paa saa godt som alle Omraader, idet jeg tilfulde forstaar hans Opfattelse med Hensyn til Cigarhandlerne. Jeg forstaar, at det er selvfølgeligt, at de ikke maa handle med andre Ting end Tobak og Cigarer efter Kl. 8. At de skulle have Lov til at handle med alle disse af Ministeren nævnte Ting, vilde være meningsløst, erkender jeg.

Kun paa eet Omraade ere vi uenige, nemlig med Hensyn til dette, at Køber og Sælger begge skulle betale Mulkt. Det var et Princip, jeg fastholdt ved Helligdagsloven. Detailhandlersocietetets Bestyrelse har jo ogsaa gennem deres Andragende udtalt, at det var korrekt, at baade Sælger og Køber ifaldt Bøde, da Overtrædelserne i Almindelighed foraarsagedes ved

Kundens indtrængende Opfordringer og tilslørede Trusler om ikke at ville være Kunde længere, hvis de fremsatte Ønsker ikke bleve efterkomne. Det er korrekt. I Regelen, naar der sker Overtrædelser, er det ikke Sælgerens, men Køberens Skyld. Naar den højtærede Minister mente, at det ikke var i Overensstemmelse med denne min Opfattelse, at jeg vilde, at Bøderne skulde være mindre, skal jeg udtale, at jeg finder, at 10 Kr. er for stor en Bøde for den enkelte, medens jeg vilde finde det korrekt, at det blev 5 Kr. for hver af dem; saa kommer det samme Beløb ind, men det vilde være lidt naadigere sluppet, end hvis Sælgeren skulde bære hele Bøden.

I Detailhandlersocietetets Opgørelse med Hensyn til Cigarhandlerne angives det, at der er 480, der have stemt imod, og 115 for, altsaa $\frac{4}{5}$ imod, medens det i Cigar- og Tobakshandlernes Henvendelse til Ministeren opgøres, at $\frac{7}{8}$ have stemt imod, idet af 550 Cigarhandlere kun 70 have stemt for Lukningen.

Det ærede Medlem for Roskilde (H. Nielsen) har vistnok misforstaaet mig, idet jeg slet ikke har talt om Cigarhandlerne i Provinserne. Forholdet der har ikke den Betydning som her i København, hvor der er større Konkurrence. Hvis derfor det ærede Medlem har ment, at jeg ogsaa tænkte paa Provinserne, saa har han misforstaaet mig, jeg har kun talt om Forholdene i København. Henvendelsen til mig kom fra mange Cigarhandlere, som ikke leve af at sælge de mange Ting, som bleve nævnedes af det ærede Medlem, men kun af at handle med Cigarer og Tobak. Det samme gælder for Konditorforeningen, der har henvendt sig til mig, og hele denne Forenings Bestyrelse har optraadt for det, som jeg har gjort mig til Talsmand for.

Det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam) udtalte, at han mente, man skulde gaa saa vidt, at Apotekerne ikke maatte sælge andet end det, der var Recept paa. Jeg kan dog ikke tro, at det er det ærede Medlems virkelige Mening. For jeg synes, det vilde være meningsløst at forhindre, at man i et Hjem, hvor der opstaar Sygdomstilfælde af lettere Art efter Kl. 8, kunde faa et ganske simpelt Middel, som maaske regnes for at være det bedste, uden først at skulle løbe til Læge og faa Recept derpaa. Det vilde vist være at genere Publikum i for høj Grad, og det ærede Medlem, der er Læge, maa vide, at der i mange Hjem vilde komme Opposition mod en Ordning af den Art.